

Músiques de dues guerres

Dimarts, 17 de desembre del 2013, a les 20 h
Paranimf de l'Edifici Històric de la Universitat de Barcelona

PROGRAMA

I

Jean-Baptiste Stuck, *Batistin* (Liorna 1680 – París 1755):
Cantate sur la prise de Lérida (París, 1708)

- I. Preludi (Gravement – Vite)
- II. *Assez et longtemps*, recitatiu – *Descendez, Minerve indomptable*, ària
- III. *Mais, quel dieu?*, recitatiu – *Chantons sa victoire*, ària
- IV. *Le front ceint de lauriers*, recitatiu – *Venez plaisirs, volez amours*, ària

Maria Hinojosa, soprano
Meritxell Tiana, violí
Anna Casademunt, viola de gamba
Ariadna Cabiró, clavicèmbal

II

Ferran Sor (Barcelona 1778 – París 1839):
Cantata alla Duchessa d'Albufera (València, 1813)

- I. *D'Onora al pie depongansi*, obertura i cor
(Andante largo – Allegro vivace)
- II. *Salve, felice Aurora*, solistes amb cor
(Andante allegro – Andante largo)

III. *Ah, mille volta ancora*, tercet (Allegro di polacca)

IV. *Sempre felice giorno*, cor (Allegro mosso)

Irene Mas, soprano

Jorge Juan Morata, tenor

Néstor Pindado, baríton

Schola Cantorum Universitaria Barcinonensis (dir. Carles Gumí)

Orquestra Universitat de Barcelona (dir. Carles Gumí)

Director: Sergi Casademunt

(**soprano col·laboradora:** Roser Valdivieso)

(**repetidor:** Arnau Farré)

Organització:

Universitat de Barcelona - Societat Sor de Barcelona

Agraïments:

Aula de cant Carme Bustamante, Tritó Edicions,
Fundació Manuel Rocamora.

Lletres cantades

Traduccions

Cantate sur la prise de Lérida

(París, 1708)

Récitatif:

Assez et trop longtemps les horribles
tempêtes
des plus funestes coups on menacé
nos têtes;
assez et trop longtemps les destins
envieux
attaquent des vertus que protègent
les dieux.

Recitatiu:

Per massa temps les horribles
tempestes
amb cops funestos han amenaçat el
nostre cap;
per massa temps els destins envejo-
sos
ataquen les virtuts que protegeixen
els déus.

Air:

Descendez, Minerve indomptable,
par votre égide redoutable,
conservez mon héros dans l'horreur
des combats
et forcez la Fortune à marcher sur
ses pas.

Ària:

Descendiu, Minerva indomable,
amb la vostra ègida formidable,
tingueu cura del meu heroi en
l'horror dels combats
i forceu la Fortuna a seguir les seves
passes.

Éloignez de sa vie
les instants malheureux;
faites tomber l'envie
dans des gouffres affreux.

Allunyeu de la seva vida
els instants malaurats;
feu caure l'enveja
en espantosos abismes.

Récitatif:

Mais, quel dieu tout-à-coup
s'empare de mon âme!
C'est Apollon lui-même, il m'agite,
il m'enflamme.
Quels ravissants accords
excitent mes transports!

Recitatiu:

Però, quin déu s'apodera tot d'una
de la meva ànima!
És el mateix Apollo, m'agita,
m'inflama.
Quins acords encantadors
exciten els meus transports!

De remparts, de rochers, quel
terrible assemblage
irrite du héros l'intrépide courage?
De sa seule valeur reconnoissant la
loi,
dieux! il se livre entier pour l'état,
pour son roi;
je le vois tel que Mars, animé par la
gloire,
des bras de la Fortune arracher la
victoire.
C'en est fait, il triomphe et son nom
glorieux
s'élève avec éclat et vole jusqu'aux
cieux.

Air:

Chantons sa victoire
et ses grands exploits;
déesse aux cent voix,
mille et mille fois
publiez sa gloire.

Récitatif:

Le front ceint de lauriers, il revient
dans ces lieux;
France, tu vas revoir ce héros
glorieux
après que son absence a causé nos
allarmes:
de son retour heureux, goûtons bien
tous les charmes.

Quin terrible conjunt de murs i de
roques
irrita l'intrèpid coratge de l'heroi?
Reconeixent la llei del seu valor
únic,
déus! tot ell es lliura per l'Estat, pel
seu rei;
el veig com Mart, animat per la
glòria,
arrencar la victòria dels braços de la
Fortuna.
Ja està fet, ell triomfa i son nom
gloriós
s'eleva brillant i vola fins al cel.

Ària:

Cantem la seva victòria
i les seves grans gestes;
deessa de les cent veus,
mil i mil vegades
anuncieu la seva glòria.

Recitativu:

Amb el front cenyit amb llorers, ara
torna a aquests indrets;
França, tornaràs a veure aquest heroi
gloriós
després que ens hagués alarmat la
seva absència:
fruïm de tots els encants del seu felix
retorn.

Air:

Venez plaisirs, volez amours,
préparez-lui de plus douces conquêtes,
et par les plus riantes fêtes
faites briller cet aimable séjour.

Tandis que les neuf sœurs
au temple de mémoire
consacrent à jamais
son triomphe et sa gloire.

Ària:

Veniu plaers, voleu amors,
prepareu-li conquestes més dolces,
i amb les festes més alegres
feu brillar aquest amable sojorn.

Mentrestant, que les nou germanes
en el temple de la memòria
consagrin per sempre
son triomf i sa glòria.

Cantata alla Duchessa d'Albufera
(València, 1813)

Coro:

D'Onora al pie depongansi
questi votivi fiori,
e con giulivi cori
si canti il fausto dì.

Solisti e coro:

Salve, felice aurora,
che sospirata splendi,
per te la eccelsa Onora
i lumi al giorno aprì.

D'amor la face
nel sen del prode
serba vivace
la tua virtù.

De' suoi marziali
sparsi sudori

Cor:

Es deposin als peus d'Honora
aquestes flors votives,
i amb cors jolius
es canti el faust dia.

Solistes i cor:

Salve, feliç aurora,
que llueixes sospirada,
per tu l'excelsa Honora
al dia els ulls obrí.

La torxa d'amor
en el si del valent
conservi encesa
la teva virtut.

De les seves suors
marcials disperses

più che li allori
lo paghi tu.

Salve, felice aurora...

Se vi fur grati, o numi,
nunca le preci e i voti
che noi porgiam devoti
ai vostri sacri altar.

Chi tanto a voi somiglia
incolume serbate
e sovra lui versate
d'almi contenti un mar.

Salve, felice aurora...

Dea, da sinistro evento
salva l'onusto fianco,
e d'un garzon contento
deh fa il materno amor.

Serbato a gloria e onore
ci faccia un dì felice
l'amante genitrice
il forte genitor.

Salve, felice aurora...

Terzetto:

Ah, mille volte ancora
per te ritorni a nascere
la sospirata aurora
di questo fausto dì.

més que no pas els llorers
el compensis tu.

Salve, feliç aurora...

Siguin grats, oh déus,
els precis i els vots
que portem devots
al vostre altar sagrat.

Qui tant se us assembla
conserveu illès,
i vesseu a sobre d'ell
un mar d'ànimes contentes.

Salve, feliç aurora...

Deessa, d'esdeveniments sinistres
salva la banda carregada,
i d'un infant fes content
l'amor maternal.

Servat per a glòria i honor
faci un dia feliç
l'amant genitora
al fort genitor.

Salve, feliç aurora...

Tercet:

Ah, mil vegades més
per tu torni a néixer
la sospirada aurora
d'aquest faust dia.

E sian li sguardi tuoi
ognor più fausti a noi,
e brillin di contento
sereni ognor così.

Di più bel lume adorna
sia sempre in nuova guisa
l'aurora che ritorna
dell'altra che partì.

Ah, mille volte ancora
per te ritorni a nascere
la sospirata aurora
di questo fausto dì.

Coro:

Sempre felice giorno
riedi sereno e lieto,
brillino al tuo ritorno
i nostri cor così.

Salve, felice aurora
che sospirata splendi,
per te la bella Onora
i lumi al giorno aprì.

Sempre felice giorno...

I ens siguin els teus mirars
cada cop més fausts,
i brillin de joia
sempre així de serens.

Ornada amb llums més belles
sigui sempre d'una nova manera
l'aurora que torna
de l'altra que va marxar.

Ah, mil vegades més
per tu torni a néixer
la sospirada aurora
d'aquest faust dia.

Cor:

Sempre el feliç dia,
torni serè i alegre,
brillin pel teu retorn
els nostres cors així.

Salve, feliç aurora,
que llueixes sospirada,
per tu la bella Honora
al dia els ulls obrí.

Sempre el feliç dia...